

GÓLYATÁBOR
2014. augusztus 25-28.

írta: Qiu Elisabeth
Ungi Eszter

„Jöttünk, láttunk, visszamennénk.”

Vagy mégsem? :)

Gólyatábor (...) egyenlő az örökös izomlással. Még mielőtt görcsbe rándulna a gyomrotok, tudnotok kell, az utóbbi négy nap nem csak ezekről szólt.

Hétfőn reggel a tanárok, a békák, a szülők, mind izgatottan váraoztak az iskola udvarán. De talán mi gólyák voltunk azok, akik leginkább vártuk az indulást. Útközben találhattuk, milyen megpróbáltatások várnak minket Tarjánban. Érkezés után kaptunk egy kis ízelítőt az aznapi kihívásokból, majd az ebédlőben csillapítottuk éhségünket. Összeismerkedtünk a csoporttársainkkal, és ettől kezdve kedves békáinknak egy pillanatra sem lankadt a figyelme. A foci pályán sorverseny várt minket, ahol mindenki lehetőséget kapott arra, hogy bizonyítsa rátermettségét. Akiknek pedig netán melegük lett volna, könnyedén felrissülhettek a színes vízibombáknak köszönhetően. Este fáradtan, de kitartóan daloltuk a kinek ismerős, kinek ismeretlen német dalokat.

Másnap egy nem túl gyengéd ébresztőt követően kezdetét vette az aznapi torna. Először átestünk a szokásos bemelegítésen. Utána guggolás, törpejárás, futás, és egyéb kellemes gyakorlatok következtek. A következmények nem maradtak el, nemsokára alig tudtunk járni az izomlástól. Reggeli után nem sok idő maradt fájó izmainkat pihentetni, mert megérkezett a tánctanárnő, aki rögtön kezelésbe is vett minket. Négy óra múltán, a valódi „utolsó tánc” után jött a jól megérdemelt ebéd. Délután már teli hassal mentünk számháborúzni a közeli erdőbe, ahol mindkét csapat remekül elrejtette zászlaját. A zászlót ugyan nem sikerült megszerezni, de keresés közben eredményesen gyűjtöttünk be jó néhány csaláncsípést és tuskeszúrást.

Ilyen állapotban tértünk vissza a táborhelyünkre, ahol a csapatok folytatták a próbát a másnapi Záróestre. Este egy kisfilm megnézése után Martin bemutatta nekünk a Legyen ön is svábbogárka c. játékot, amin az esti rekord 10 millió DNG márka volt. Sok érdekes kérdéssel találkoztunk, bár a végére meglehetősen fáradtak voltunk, hiszen aznap sem volt időnk kialudni magunkat.

Szerdán két ébresztő is volt, egy hajnalban, egy pedig a szokásos időben. A hajnali ébresztő és a feladatok - félálomban csillagok keresgélése, egymás cipelése a sötétben - nagy sikert arattak a gólyák között. A visszaalvás eleinte nehézkesen ment, de nem kellett sok idő ahhoz, hogy a táborban csak a tücsköket, és egymás horkolását lehessen hallani. A torna ezúttal kíméletesebb volt. A reggeli tea után még egyszer, kétszer,....tízszer elpróbáltuk a táncot, ahol mindenki igyekezett kurjongatni. Egy rövid ismerkedés a tanárainkkal, egy-két rövid poén, és már meg is jöttek a buszok értünk, hogy bevigyenek bennünket Tarjánba. A tájházban megismerkedtünk a régi sváb szokásokkal, majd pedig minden csoport útnak indult más-más irányba. Megpróbáltunk szelfizni menekülő biciklistákkal, szelektív kukákkal. Egy kép erejéig még betűkké is formálódtunk, majd a futással átmozgattuk elgémberedett izmainkat. Ismét köszönet békáinknak. Vígán tornáztattuk hangszálainkat, reméljük nagy öröme a falu lakosságának... A táborba már egy fél görögdinnyével, és sok tapasztalattal

tértünk vissza. Nem telt el sok idő, és a csapatok már buzgón készülődtek, a Záróestre. Julius Caesar felfedezte Narniát, leánynevén, a szekrényt, amit azonnal el is foglalt.

A Záróestet a zászlók bemutatásával kezdtük, majd következett az este fénypontja, a kitalált történetek eljátszása. Táncoltunk Gangam style-ra, a tanárnők beöltöztek cigányasszonyoknak, beugróztunk, és szinkronizáltunk, és nem sokkal később meg is lett az eredmény, a versenyt a 6-os csapat nyerte. Az első három helyezettet tortával jutalmazták, amiből lett egy kisebb tortacsata az első csoporton belül. Éjfélkor elénekeltük a Boldog születésnapot c. dalt Martinnak, aki 18 éves lett aznap. Egy DJ irányításával buliztunk még egyet, és kettő óra felé már mindenki ágyban volt.

Az utolsó nap sem maradt el a reggeli torna, de legalább már nem volt olyan fárasztó, és a késők sem kaptak igazi büntetést, hiszen csak énekelniük kellett. Gyorsan megreggeliztünk, mi még felvágtuk a Tarjánban vett dinnyénket. Összepakoltunk, és egyszer-kétszer még elpróbáltuk a táncot. Elbúcsúztunk a csapattársainktól, és már indultunk is vissza az iskolához. A hazaúton énekeltünk, és alig hittük el, hogy ilyen gyorsan eltelt ez a négy nap. Ezúttal is szeretnénk megköszönni a gólyák nevében ezt a remekül szervezett táborot tanárainknak és a békáinknak, sok szép élménnyel gazdagodtunk.